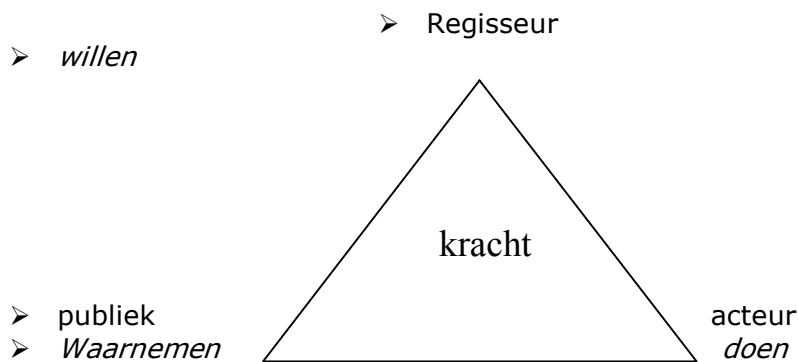

Grondhouding van de "IV-therapeut"

- In de grondhouding van de IV(interactionele vormgeving)therapeut is verankert, dat ieder mens een uniek wezen is en dat dit unieke wezen met respect benaderd dient te worden.
- De mens is een uniek wezen en dit unieke heeft invloed op het totaal van "de werkelijkheid". Daarom heeft het leven van ieder mens betekenis en maakt het verschil of jij er bent of er niet bent.
- De IV-therapeut zal pogen de Cliënt op een integratieve wijze te benaderen. Deze benadering kan hij in de praktijk brengen omdat in zijn opleiding verschillende stromingen zijn geïntrigeerd tot een therapeutisch model. Door de eclecticische benadering van de Cliënt hoeft deze Cliënt zich niet aan de therapeut aan te passen, want dat heeft hij al lang genoeg gedaan, de therapeut past zich aan de Cliënt aan.
- De technieken waarmee een IV-therapeut werkt komen uit de gedrags- en cognitieve stromingen, de existentieel/experiëntiële, de systeemtherapie, de contextuele therapie en de transpersoonlijke benadering.
- Het aanbieden en gebruiken van voornoemde stromingen dient met de juiste grondhouding te gebeuren. Deze bestaat naast de hypothesevorming uit congruentie en openheid, empathie en juiste afstand/nabijheid, inzicht en afstemmen, kennis en creativiteit, nieuwsgierig vertrekken van uit het niet weten, rapport maken en zich zelf blijven ervaren.
- Een IV-therapeut is ervan overtuigd dat ieder mens het vermogen in zich heeft om zijn leven bewust zin te geven.
- Wij zijn ervan overtuigd dat wij, op het moment dat wij een mens met respect benaderen, de wereld van hem accepteren zoals de Cliënt deze voor zichzelf beleefd, voldoende vertrouwen en veiligheid scheppen waardoor er ruimte ontstaat die de mens nodig heeft om zich te kunnen ontwikkelen, hierdoor krachten in de Cliënt vrij komen waardoor de mogelijkheid ontstaat dat hij het beste in zichzelf naar boven kan halen.
- Een IV-therapeut dient als tijdelijke hulpbron bij het afleggen van een weg die wij tijdens therapie in interactie vorm zullen geven.
- Deze weg begint met het zoeken van de ingang. De ingang van de Cliënt is zijn sterke kant, hier voelt hij zich het meest veilig, van hieruit kunnen wij in gelijkwaardigheid vertrekken. De sterke kant van de Cliënt is datgene waarmee hij zijn leven tot nu toe vorm heeft gegeven. Dit verdient alle respect, hiermee is hij tot hiertoe gekomen: "het werkte immers tot nu toe". Door te zoeken naar waar de Cliënt zich het meest op zijn gemak voelt, bewandelen wij als IV-therapeut de weg van de minste weerstand, hierdoor kunnen wij de Cliënt de veiligheid bieden dat zijn patroon, dat hem tot nu toe in "leven" heeft gehouden, gerespecteerd wordt en zeker niet wordt gewijzigd totdat deze Cliënt hier zelf aan toe is.
- Om deze sterke lijn te vinden en om de minder sterke lijnen te integreren gebruiken wij de metafoer van het theater. Aan hand van deze driehoek kunnen wij in beeld brengen hoe een IV-therapeut naar de werkelijkheid kijkt. Het in de wereld zijn van een mens bestaat uit waarnemen, willen en doen. Deze drie aspecten kunnen wij transformeren naar een Publiek, een Regisseur en een Acteur.

- De regisseur wil graag dat er richting wordt gegeven aan wat hij heeft waargenomen. Hij wil graag dat hoe hij de werkelijkheid ziet naar de wereld wordt vertaald door gericht handelen (de lijn van gericht handelen), hiervoor heeft hij de acteur nodig. De acteur dient aan het publiek duidelijk te maken wat de regisseur wil (de lijn van het gebeuren). Mede hierdoor geven wij daadwerkelijke vorm. Deze vorm wordt geïnterpreteerd door het publiek, het publiek geeft betekenis aan wat het ziet (de semantische lijn). Hierdoor kunnen nieuwe inzichten komen die ons in onze kracht laten staan, wij voelen ons goed. Vervolgens begint dit proces opnieuw.
- Ieder van ons heeft deze drie functies in meer of mindere mate in zich. Op het moment, dat deze drie in interactie komen kunnen wij bewust richting geven aan ons handelen en waarnemen. De afzonderlijke onderdelen komen tot interactie en hierdoor komen wij in onze kracht. De driehoek draait en wij geven onze werkelijkheid bewust vorm.
- Cliënten, die naar ons komen, laten heel vaak zien, dat een of twee van deze lijnen heel sterk hun "in de wereld zijn" bepalen. Deze patronen, het vanuit deze lijnen de werkelijkheid benaderen, zijn door heel veel invloeden ontstaan en hebben tot nu toe dienst gedaan om het leven te kunnen leiden, zoals men het heft geleefd. Hier is de ingang van de Cliënt en daar dienen wij als IV-therapeut respect voor te hebben. Op het moment van in therapie gaan werken deze sterke lijnen minder of niet meer, is de Cliënt zijn houvast kwijt en kan hij het leven niet meer zo vorm geven zoals hij dat graag zou willen.
- Kleine of grote gebeurtenissen hebben zulk een impact dat onze overleving (de sterke lijn) niet meer voldoende krachtig is om zinvol richting te geven aan ons bestaan. Deze gebeurtenissen kunnen van verschillende aard zijn: niet verwerkte trauma's van vroeger die nu komen aankloppen, scheiding, overlijden, werkloosheid, kinderen die het huis uit gaan, ziekte, ongeval of gewoon ouder worden.
- Door vanuit de sterke lijn te vertrekken scheppen wij voor de Cliënt nieuw vertrouwen en veiligheid.
- In interactie naar nieuwe vorm